

Dr. Hoppál Péter kultúráért felelős államtitkár

ünnepi beszéde

Mélyen tisztelt Elnök urak, tisztelt Művész úr, Hölgyeim és Uraim!

Amikor melegséget érzünk, mint most is, az valószínűleg nem csak a hőmérsékletnek tudható be. Nyilvánvalóan annak is betudható, hogy a ma esti kiállítás megnyitására összegyűltek fontosnak tartják azt az identitást, amely ebből a mellettem látható Csángó Madonna festményből sugároz.

Tisztelt Hölgyem és Uraim!

Amikor körbenézünk a ma esti kiállításon színes vásznakot, szépen megmunkált felületeket láthatunk. Amennyiben időt szánunk ezeknek a képeknek a megismerésére, akkor beléphetünk a világukba is. A vonalából és színes foltokból felépülő képek azonban - felületi gazdagságukon túl - másról is mesélnek. Mesélnek arról a korról, amelyben születtek és annak a kéznek a nyomait őrzik, amely alkotta őket.

Sipos László, a „kincses városban”, Kolozsváron született mester még friss és korábbi munkáit láthatjuk a falakon, 30-40-45 év lenyomatait. Ezek az évtizedek pedig nem voltak mentesek viharoktól sem, mindnyájan tudjuk, milyen szelek fújtak itt és ott akkoriban, amikor Sipos László pályáját kezdte. Azt is tudjuk, hogy a művészet természetéből fakadóan nem könnyű kenyér, azonban Sipos mester 1969 óta alkot és kitart azon az úton, amelyre a kolozsvári Képzőművészeti Főiskolán lépett. Életútját és művészeti útját is nyilván alapjaiban határozta meg a kolozsvári identitás, a belegyökerezettség egy erdélyi város gazdagságának látványos szétesésébe. Sipos László képei egy másik világba vezetnek tehát, festményei egyszerre szubjektívek és - ahogy minden művészi alkotás - túl is mutatnak önmagukon. Tudjuk: a mű mindig leválik alkotójáról, azonban nem elválasztható tőle. Ugyanúgy, ahogy a művész sem választható el attól a környezettől, amelyben él és alkot. Ez inspirálja, ez támogatja, vagy éppen akadályozza a művészi tevékenységében. Sipos ismerői szerint egy-egy részlet, szimbólum kiemelésével jelöli ki a hangsúlyokat és teremt saját művészi világot. Egyik ars poeticus megnyilvánulásában ezt olvastam: „A jelenkori képzőművészeti megnyilvánulásokat három részre osztom” – mondja a mester. „Az első a divat, a második az áru, a harmadik a tradicionális értékteremtés.” Majd folytatja: „a jó művész korának krónikása, szószólója, tanúja a maga eszközeivel. Ezek megvalósításához formai megoldás, korszerű képzőművészeti gondolkodás szükséges. A képzőművészet mesterség, ezt csak fáradtságos munkával lehet és kell megtanulni.”

Sipos László nem divatfestő, saját útját járva teremt meg a színek és formák jelrendszerét, a pasztelles-játékos képi világ elold bennünket a valóságtól, hogy felhívja a figyelmet a valóság apró elmeire. Ezek az elemek így lesznek többek a világban elfoglalt helyüknél és rajtuk keresztül összefüggéseket is tárnak fel. Valahogy úgy, ahogy Csoóri Sándor írja egyik művében: „Aki csak azt festi a világról, amit lát belőle, s azt nem, amit tud róla, meghamisítja a dolgokat, s az érvénytelenség csöndes pusztítását készíti elő.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Napjaink kultúrpolitikájának egyik fő feladata örökségünk ápolása, annak bemutatása. Azé a kulturális örökség, amely a Kárpát-medence teljes egészét fedi le. Ebben a munkánkban nagy segítséget nyújt a Nemzetstratégiai Kutatóintézet és az általa életre hívott Kárpát-Haza Galéria, amely a kiemelt külföldi kortárs képzőművészet értékeinek bemutatására hivatott. Hiánypótló munka ez, hiszen az elmúlt évtizedekben a felvidéki, a délvidéki, a kárpátaljai, vagy épp az erdélyi, partiumi magyar képzőművészet alkotásait a hivatalos magyar kultúra elfelejtette részévé tenni. Így a művek bemutatása, recepciója, kanonizálása egyáltalán nem valósulhatott meg sem az anyaországban, sem az elcsatolt országrészekben. Viszont ezen ismeretek nélkül nem beszélhetünk egységes és teljes magyar művészetről. Ezért is gratulálok és hálás köszönetet mondok Elnök úrnak, a Kárpát-Haza Galériának és a Forrás Galéria munkatársainak a mai és az ezt megelőző hat kiállítás megrendezéséért.

Köszönöm, hogy meghallgattak, Sipos László erdélyi festőművész „Számvetés- színvetés” című kiállításán tartalmas töltekezést kívánok kedves mindnyájuknak!

Dr. Hoppál Péter kultúráért felelős államtitkár

*Elhangzott 2014. július 15-én, Sipos László erdélyi festőművész, a Magyar Művészeti Akadémia tagja
Számvetés, színvetés című kiállításának megnyitó rendezvényén,
a budapesti Forrás Galériában.*